

NGUYỄN CÀN T

Tôi muôn nơi o theo vạt xuân hoài bão
Nghe nhân gian tràn thắm mọt hòng xa
Hoa đã ra và thanh tân mới n
Mặt vạt vàng ch có mọt mình ta

Thắm mọt c vạt xuân hòng lên đôi má
Cô gái tôi dọt i mọt ng bọt c yêu đời
Mùa thanh lịch xinh nhòng tà áo mới
Cuốn vào mây nọt y lọt khọt pọt i nọt

Xuân viên mãn không có lọt n họt u họt n
Anh trai làng lại lảng cọt thiên duyên
Muôn đời đã sa vào trong khóe mọt
Đọt trăm năm màu ân ái tình tuy n

Xuân đánh thọt c sao trọt i và chim hót
Gọt i bọt y nhau vũ họt i lúc giao thoa
Đọt i thiên hà đã bọt ng say tiọt ng nhọt c
Nhọt âm ba em nhọt nhọt ngọt c ngà

Vọt n lọt ng lọt nghe xuân sang rọt t nhọt
Khe khọt vào nhọt mọt tọt i tân hôn

Và môi em đem mùi thơm đi u với
Mà xuân ơi ! Ta đã trút linh hồn

03/01/2013

Theo [Thơ i Lu n](#)